

Arrest

nr. 97 965 van 27 februari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 26 november 2012 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 2 oktober 2012, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk verklaard wordt en van de bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13), betekend op 26 oktober 2012 .

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 2 januari 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 februari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DER HASSELT, die loco advocaat V. HERMANS verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat N. DE POORTERE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 17 juli 2012 dienden verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris verklaarde op 2 oktober 2012 de in punt 1.1. bedoelde aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk. Die beslissing werd op 22 augustus 2012 ter kennis gebracht.

Zij vormt de eerste bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“(…) in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is,

Reden(en):

Artikel 9ter §3 — 4° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde heeft in een advies vastgesteld dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Er worden medische elementen ingeroepen voor V.,M. Uit het medisch advies van de arts-adviseur d.d. 01.10.2012 (zie gesloten omslag in bijlage) blijkt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Derhalve kan uit het voorgelegd standaard medisch getuigschrift niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM),

Aangezien alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag, kan er geen rekening gehouden worden met de aanvulling d.d. 27.09.2012 (arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011).

Gelieve bijgesloten omslag aan M.V. te willen overhandigen (...).”

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris besliste op 2 oktober 2012 tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13). Deze bevelen werd eveneens betekend op 26 oktober 2012.

Zij vormen de tweede en derde bestreden beslissing, op identieke wijze gemotiveerd als volgt:

“(…) In uitvoering van de beslissing van attaché (...), gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, wordt aan de genaamde:

V.M., (...), nationaliteit Servië

Het bevel gegeven, om ten laatste binnen 30 dagen na de kennisgeving, het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de volgende Staten

Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië, tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Krachtens artikel 7, eerste lid van de wet van 15 december 1980;

□ 2° hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd : Op 18 juni 2012 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire beschermingsstatus genomen”.

2. Onderzoek van het beroep

Uit de bespreking van onderstaand middel blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

2.1. In wat als een enig middel kan worden beschouwd, werpen verzoekers op, “*Schending van de wettelijke verplichtingen omtrent de motivering van administratieve rechtshandelingen o.a. art. 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandeling en artikel 62 Vreemdelingenwet; Schending van artikel 7, eerste lid van de Wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet)*”.

Verzoekers betogen als volgt:

“Dat dit artikel bepaalt dat de opgelegde motivering in de akte, de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat zij afdoende moet zijn; Deze formele motiveringsplicht dient dus te voldoen aan twee aspecten met name er moet vooreerst een motivering zijn en deze moet daarenboven adequaat zijn.

Artikel 62 van de Vreemdelingenwet vermeldt uitdrukkelijk dat deze motiveringsplicht ook toepasselijk is in beslissingen die genomen worden aangaande vreemdelingen.

Dat de motiveringsplicht in een dergelijke beslissing bevestigd werd door het Hof van Cassatie in haar arrest dd. 18 december 1996 en in de lagere rechtspraak;

(Zie Cass., 18 december 1996, P961535F, www.imidat.be; Cass., 28 januari 1987, Pas. 1987,1, 620; TVR. 1987, nr. 43, 32; J.T. 1987, 486; R.D.P. 1987, 679; Rk. Luik, 30 november 1983, T.V.R. 1984, nr. 30, 113; Cass. 18 december 1996, J.T. 1997, 173; T.B.R. 1997, 70; K.I. Brussel, 4 september 1996, T.V.R.. 1996, 188, K.I. Bergen, 24 augustus 1993, T.V.R. 1994, 98; Bergen, K.I., 3 mei 1996, R.D.E. 1996, p. 220; Luik, K.I., 5 mei 1992, J.L.M.B., 1994, p. 164; RK. Brussel, 23 februari 2004; R.D.E. 2004, nr. 127, p. 53)

De beslissing is zeer inadequaat om volgende redenen:

Gelet de vermelde reden in de beslissing : "Artikel 9ter §3-4° van de Wet van 15 december 1980 zoals vervangen door art 187 van de Wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08 januari 2012 (BS 06.02.2012); de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar - geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister ofzijn gemachtigde heeft in een advies vastgesteld dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk. "Er worden medische elementen ingeroepen voor V.M.. Uit het medisch advies van de arts - adviseur dd 01.10.2012 blijkt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Derhalve kan uit het voorgelegd medisch getuigschrift niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit.

a) Medisch advies door de arts :Dat door de arts wordt geattesteerd dat de ziekte kennelijk niet zou beantwoorden aan een ziekte zoals voorzien in de daartoe voorziene wetgeving;

Dat dit advies - dewelke werd meegegeven aan verzoekers - NIET IS ONDERTEKEND en ook NIET IS VOORZIEN VAN EEN STEMPEL door de arts; Dat dienvolgens niet kan worden uitgemaakt dat dr. Van Doren wel degelijk identificeerbaar is als aangestelde of gemachtigde arts van de FOD Binnenlandse Zaken;

Dat deze brief een standaard typebrief is, waarbij enkel bovenaan de identiteitsgegevens van eerste verzoeker worden weergegeven, zonder dat er verder in de daaropvolgende tekst nog sprake is van verdere gegevens van verzoeker;

Dat tevens op geen enkele manier melding wordt gemaakt over verdere specifieke gegevens van het betreffende attest, zoals vb. beschreven aandoening;

Dat dit dienvolgens niet in aanmerking kan worden genomen als een omstandig medisch advies van verzoeker, waarbij de nodige onderzoeken werden gedaan;

Mede gelet op het ontbreken van de handtekening en stempel van de arts, beantwoordt dit document niet aan de vereiste vermeldingen en motivering;

b) Motivering van de beslissing door de attaché :

Dat door de attaché enkel wordt verwezen naar de brief van de arts, die noch ondertekend is noch voorzien is van een stempel;

Dat er onvoldoende rekening wordt gehouden met de situatie van de Roma's in Servië die de rechtstreekse oorzaak zijn van de medische situatie van verzoeker;

Dat gelet op het minimalistisch verslag van de dokter, dewelke specificaties ontbreekt, een loutere verwijzing naar dat verslag meer dan onvoldoende is;”

2.2. Het middel is onontvankelijk voor zover de schending opgeworpen wordt van artikel 7, eerste lid van de Vreemdelingenwet aangezien verzoekers nalaten in concreto uiteen te zetten op welke wijze voormelde wetsbepaling geschonden werd door de bestreden beslissingen.

2.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen

en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissingen kennen nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpen in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve te worden behandeld vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.4. De eerste bestreden beslissing steunt op een advies van de arts-adviseur van 1 oktober 2012. Verzoekers voegen bij hun verzoekschrift een afschrift van dit advies. Het bevat onderaan de vermeldingen "*Dr. [V.D.W.], Arts-adviseur*".

2.5. Een van de kernpunten van verzoekers' betoog is dat het advies van de arts-adviseur "*dewelke werd meegegeven aan verzoekers*", niet ondertekend is en niet voorzien is van een stempel van de arts. Verzoekers preciseren dat "*dienvolgens niet kan worden uitgemaakt dat dr. Van Doren wel degelijk identificeerbaar is als aangestelde of gemachtigde arts van de FOD Binnenlandse Zaken*".

2.6. Nergens wordt bepaald dat wanneer aan verzoekers een afschrift wordt betekend van een advies van de arts-adviseur dat verstrekt wordt aan de verwerende partij in het licht van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, dit dan de handtekening moet dragen van de betrokken arts, minstens tonen verzoekers dit niet aan. Evenmin wordt bepaald dat dit advies voorzien moet zijn van een stempel van de arts.

2.7. Bij artikel 2 van de wet van 7 juni 2009 tot wijziging van de Vreemdelingenwet heeft de wetgever de woorden "*of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde*" ingevoegd tussen de woorden "*ambtenaar-geneesheer*" en de woorden "*die daaromtrent een advies verschafft*", zoals zij aanvankelijk in artikel 9ter voorkwamen. De wetgever, die vaststelde dat het sedert de inwerkingtreding van de voormelde bepaling op 1 juni 2007 niet vanzelfsprekend was om geneesheren te vinden die bereid waren het ambtenarenstatuut aan te nemen, heeft geoordeeld dat het bij een overmaat aan werk opportun was om het mogelijk te maken dat een geneesheer die geen ambtenaar is, een advies kon uitbrengen (cf. GwH 28 juni 2012, nr. 82.2012, overweging B.10.). De vermeldingen "*Dr. [V.D.W.], Arts-adviseur*" op het betrokken advies wijzen er dus in casu op dat het een geneesheer betreft die het ambtenarenstatuut heeft aangenomen en in die hoedanigheid werkzaam is voor de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoekers krijgen met de vermeldingen "*Dr. [V.D.W.], Arts-adviseur*" dus wel degelijk informatie over de identiteit van de betrokken arts en dienst hoedanigheid. Verzoekers geven geen enkele aanwijzing dat V.D.W. geen arts zou zijn of niet in die hoedanigheid als ambtenaar tewerkgesteld zou zijn bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Er kan niet van de verwerende partij verwacht worden dat zij telkens het bewijs levert dat een persoon wel degelijk een arts is en als ambtenaar werd aangesteld en bij hen werkzaam is, tenzij er aanwijzingen verschafft worden die daaromtrent twijfel zaaien, quod non.

2.8. Het ontbreken van de handtekening, zelfs op het origineel, volstaat op zich niet om aan te nemen dat dit document en de daarin opgenomen beoordeling niet aan de betrokkene kan worden toegeschreven. Verzoekers betwisten niet dat de in het advies weergegeven beoordeling daadwerkelijk werd verricht door de betrokken arts-adviseur en geen enkele tekst schrijft voor dat een dergelijk document manueel dient te worden ondertekend. Tot bewijs van het tegendeel moet worden aangenomen dat het betrokken stuk effectief uitgaat van de arts-adviseur. Verzoekers leveren dit tegenbewijs niet (cf. RvS 12 maart 2012, nr. 218.417).

2.9. Waar verzoekers er verder aan tillen dat het betrokken advies van de arts-adviseur van 1 oktober 2012 een standaard type brief is, waarin geen sprake is van de verdere gegevens van verzoeker, dient de Raad op te merken dat nergens bepaald wordt dat een dergelijk advies alle medische gegevens van verzoeker dient te bevatten. Het advies is voldoende gepersonaliseerd, aangezien het verwijst naar de identiteitsgegevens van verzoeker en naar de in punt 1.1. bedoelde aanvraag om verblijfsmachtiging. Het mogelijk gegeven dat het betrokken advies volgens een bepaald model is opgesteld en type-motiveringen bevat betekent op zich niet dat de arts-adviseur op wiens advies de eerste bestreden beslissing steunt, niet is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, deze niet correct heeft beoordeeld

of op grond daarvan op kennelijk onredelijke wijze tot zijn advies is gekomen. De Raad stelt vast dat verzoekers nergens de inhoudelijke beoordeling van hun medische situatie door de arts-adviseur betwisten.

2.10. Verzoekers poneren dat *“er onvoldoende rekening wordt gehouden met de situatie van de Roma's in Servië die de rechtstreekse oorzaak zijn van de medische situatie van verzoeker”* maar dit betoog wordt niet ondersteund door enig stuk waardoor het niet meer is dan een bloot betoog dat de eerste bestreden beslissing niet aan het wankelen kan brengen. Verder blijkt niet uit de in punt 1.1 bedoelde aanvraag, die zich bevindt in het administratief dossier, dat dit argument ontwikkeld werd. Verzoekers kunnen dan ook niet verwachting koesteren dat de verwerende partij hiermee rekening zou houden.

Het enig middel is ongegrond.

2.11. Voor de volledigheid, waar verzoekers onder het kopje *“De vordering tot schorsing: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel”* van hun verzoekschrift betogen dat een terugkeer naar hun land van herkomst, Servië, voor hen *“ongetwijfeld ernstige schade”* met zich meebrengt en een betoog voeren over de subsidiaire bescherming, dient de Raad op te merken dat verzoekers hun betoog niet staven waardoor het eens te meer een bloot betoog is en dat zij eraan voorbijgaan dat blijkens het administratief dossier hun asielaanvraag werd afgewezen, zowel door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als door de Raad. Met hun betoog kunnen ze tweede bestreden beslissing, die naar de afgewezen asielaanvraag verwijst, niet aan het wankelen brengen.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig februari tweeduizend dertien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA